

ABONAMENTELE

Pe an L. n. 48
Pe 6 luni 24
Pe 3 luni 12

INSERȚIUNI ȘI RECLAME:

Linia de 30 litere pe linie, pagina IV, 80 bani
Pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 3 lei noi

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIROUL REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI: PALATUL „DACIA”

ANUNCIURI

50 urmasac in strainatate: La D-nul Haasen-
stein & Vogler in Vienna, Wallfischgasse 10.
A. Oppelk in Vienna, Stubenbastei 2; Rudol/
Masse in Vienna, Seilerstätte 2; Vincens
Hrdicka in Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp
Lob in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang
& Comp. in Peța și Hava-Lafite-Bullier &
Comp. in Paris.

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”
(Agenția Havas).

— Serviciul de Vineri 9 ore și 30 m seara. —

Vienna, 4 Mai.

Camera deputaților. Ministrul de interne,
d. Baron Lasser de Zollheim, răspundea la
interpelarea adresată guvernului de d. Giskra,
a zis: „Acum că starea de război există între
Rusia și Turcia, atitudinea guvernului austro-
ungar va continua de a fi în toamnă ca aceea
pe care a ținut-o de la începutul turburărilor
în peninsula balcanică.”

Sforțurile ce el n'a încetat de a face în tot
timpul acesta pentru ameliorarea practică a
soarelui creștinilor din Orient, au primit apro-
barea generală.

Scopul său a fost menținerea păcii. Acest
scop nepuținut a stins, Austro-Ungaria va lucra
pentru a localiza războiul. Actualmente guvernul
are înaintea lui o îndoiță misiune: a întrebuința
toate sforțurile sale spre a înlătura toate
complicațiunile europene: apoi în fața consecin-
țelor posibile ale acestui război, a uza de in-
fluința ce îl dă situațiunea și interesele Monar-
hiei pentru a-și zice cuvântul său asupra
ordinii de lucruri definitivă, ce să va stabili în
Orient.

Pentru ca aceste interese să fie păzite, gu-
vernul, cu toată declararea neutralității a
Austro-Ungariei, își rezervă totuși libertatea
sa de acțiune.

Până în acest moment, guvernul a reușit a
urmări desfășurarea ce a luat evenimentele
fără a recurge la preparative militare. El va
rămâne fidel acestui principiu pentru a nu
angaja finanțele statului prin o mobilizațiune
care n'ar fi în destul motivată.

Guvernul nu vede încă nici un motiv ca să
ordoneze preparative militare.

De altă parte, el are pe deplin conștiința că
nici o altă putere nu are de păzit mai multe
interese de cât Austro-Ungaria în Turcia eu-
ropăeană. De o potrivă el cunoaște perfect res-
ponsabilitatea ce apasă asupra lui. Cu toate a-
cestea guvernul așteaptă evenimentele cu încre-
derea ce o are în sinceritatea cu care a spus
tot-d'una scopul politic ce urmărește Austro-
Ungaria și în convicțiunea, că Majestatea sa
Imperială, când este vorba de a păstra nevă-
lămate interesele Monarhiei, cugetă a conta cu
cea mai mare încredere pe devotamentul po-
poarelor sale și patriotismul reprezentanților sei.

Guvernul și pune asemenea o bună parte din
încrederea sa pe sentimentul de forță ce îl dă
posesiunea unei armate a căreia deplină dezvoltare
a fost asigurată prin înțeleapta prevedere
a corpurilor reprezentative.

Ast-fel guvernul se crede în pozițiunea de
a face să se auză încă vocea Austro-Ungariei fără
ca să-l fi necesar de a avea recurs la măsură
militare. (Aplause).

London, 4 Mai.

D. Gladstone și propune a reluce în An-
glia agitațiunea anti-turcă ce a provocat-o
toamnă trecută.

Porta a notificat puterilor blocarea porturi-
lor depe litoralul rus al mării Negre.

Buda-Pesta, 4 Mai.

Camera deputaților. Președintele consiliului
d. Tizza a răspuns la Interpelarea adresată
guvernului asupra cesiunii Orientului în același
sens ca și ministrul de interne în parlamentul
austriac.

Cairo, 4 Mai.

Comitatul notabililor a votat 12 milioane ca
impozit de război. Prin urmare diviziunea de
9,000 Egipteni, care se găsesc actualmente în
Turcia, se va urca la 12,000 oameni. Restul
trupelor egiptene va rămâne în Egipt pentru
a proteja canalul de Suez.

— Serviciul de Sămbătă 9 ore dimineața. —

Roma, 4 Mai.

Camera deputaților. Ministrul de externe, d.
Melegari, a cerut amânarea interpelării re-
lativă la mișcările reacționare care se produc
în țările străine cu scopul d'a provoca o in-
tervenire în favoarea puterii temporale a Papei.
Oratorul guvernului declară că această agitare
este opera izolată a câtorva particulari și că,
prin urmare, ea nu merita d'a fi luată în se-
rioasă considerație. Guvernele nu vor voi să iea
parte la aceste agitări.

Interpelarea s'a amânat.

Paris, 4 Mai.

Camera deputaților. — Camera a primit cu
361 voturi contra 121, ordinea zilei propusă
de stânga și care invită cabinetul d'a uza de
mijloacele ce i dă legea, contra manifestărilor
ultramontane a căror recrudescință este un pe-
ricol pentru pacea din întru și afară.

Această ordine de zi s'a primit de ca-
binet.

Generalul Klapka pleacă astăzi seară la Con-
stantinopol.

Madrid, 4 Mai.

A sosit acolo ex-marele vizir, Midat-Pașa.

Constantinopol, 3 Mai.

Ministrul de Externe, Saviet-Pașa, a decla-
rat verbal că, văzând convenția încheiată între
guvernul român și guvernul rus, funcțiile de
agent al României la Constantinopol se
suspendă.

BUCUREȘCI 23 APRILIE 5 MAIU

Iacă proiectul de răspuns din par-
tea Senatului la Mesajul Tronului:

Măria Ta,

Sunt momente atât de grave, atât
de solemne în viața națiunilor, în
cât mintea cea mai înțeleaptă nu
poate pune o stavilă evenimentelor,
rațiunea omenească cea mai prevă-
zătoare se oprește în fața necu-
noscutului.

Atunci Popor și Tron, Camere și
Guvern. Țara întreagă nu mai are
de cât o singură cugetare, un sin-
gur strigăt, de cât o singură îngri-
jire: „mântuirea Patriei.”

Senatul din cunoștința actelor dip-
lomatie, s'a încredințat cu guver-
nul Mariei Tale, în fața evenimen-
telor grele ale conflictului Oriental,
a pus toate silințele, toată stăru-
ința pentru a dobândi de la înalta
Poartă și de la Puterile Garante a-
firmarea neutralității noastre, însă
toate au fost zadarnice.

Astăzi, intrarea armelor Ruse
în Țara noastră este un fapt Inde-
plinit, și tunul a început a zice cu-
vântul său.

Rebelul dintre două puternici vecini
al noștri, noi nici l'am dorit,
nici l'am provocat. Măria Ta, dară
însă este o sacră și imperioasă dă-
toria a noastră ca să facem tot ce
omenește este posibil, ca România
să nu devină teatrul războiului; să
scutim mânoasele noastre câmpii,
de acele scene sângeroase, de acele
măceluri grozave, care au însânge-
rat plaiurile Balcanilor.

Măria Ta,

România, de și izolată, părăsită
în momente așa de periculoase, a-
mintindu-și însă de strămoșesele ei
tradițiuni, și invocând ocrotirea Dum-
nezeului părinților noștri, se sprin-
jină pe patriotismul fiilor sei, și la
nevoie chiar pe brațele lor.

România va fi la înălțimea dăto-
riilor sale în momente așa de solemne,
când viitorul și existența sa politică
chiar poate fi pusă la aspre încercări,
și nu va cruța nici un sacrifi-
ciu pentru a salva, a păstra neatin-
tine Țara și Instituțiunile.

Juna noastră armată, mândră de
a avea în capul ei pe Urmasul ată-
tor Eroii, pe Carol I, va ști să și
facă datoria.

Măria Ta,

Nu Senatul, Corp matur și mode-
rator va consilia veri o dată o po-
litică hasardoasă și periculoasă și cu
atât mai puțin de a ataca pe veri
unul din puternicii vecini astăzi în
luptă, aceasta ar fi o urmare nu nu-
mai condamnabilă, dară și o neer-
tată nesocotită.

Dară când căminurile noastre ar
fi amenințate, când moșia strămo-
șească ar fi încălcată și drepturile
noastre nimicite, nepăsarea noastră
ar fi o crimă de les-națiune.

Măria Ta,

În împrejurările dureroase care în-
văluie scumpă noastră Țară, Senatul,
plin de încredere în tactul și înțele-
pciunea de care a dat până acum
probe guvernului Mariei Tale, se va
grăbi a i da mijloacele necesare, pen-
tru a l pune în pozițiune să aple
drepturile și interesele României față
cu războiul ce s'a început.

Convențiunea încheiată între gu-
vernul Imperial Rus și guvernul Ma-
riei Tale, a micșorat în mod simțitor,
îngrijirile legitime ce apăsau în-
nimile romanilor în nisele împreju-

rări așa de dureroase. Și cu atâta
mai mult că Majestatea Sa Impera-
toarele Alexandru al II, unul din
garanții puternicii și existenței no-
astre politice, ne dă asigurarea de a
menține, și a face de a se respecta
drepturile noastre politice și a apăra
integritatea Statului român.

Să trăiască România!
Să trăiesc Maria Ta!
Să trăiască Măria Sa Doamna!

Raportor: Rosetti Bălănescu.

CĂTE-VA ÎNTREBĂRI

DOMNULUI IOAN BRĂTIANU

(Președintele Consiliului de Miniștri.)

Când ai făcut convențiunea cu
Rusia pentru intrarea în țară a ar-
matei Imperiale, cum de n'ai pre-
văzut a stipula ceva și despre ar-
mata noastră?

În ce condițiune se află ia, față
cu armata Rusească? Care i va fi
misiunea, și cum de nu s'a luat mē-
sură de a scuti de umilirea la care
a fost expusă la Iași, Galați și Brăila,
când Comandanții noștri au văzut
intrând Casaci, fără de a ști ce au
de făcut?

Armata noastră primește ordine
tardive de a se retrage spre Bucu-
resci; acum auzim din toate păr-
țile că armata rusească vine să și
ia locul în jurul Bucureștilor, și că
al noștri se vor concentra toți în
Valahia mică; dar de vor merge
Rușii și acolo, unde i veți mai duce?
Nenorocită Țară, pe ce mână ai
căzut!

O altă întrebare?

Colonel Slăniceanu desorganizează
armata în anul 1876 cu prețul de
peste 21 milioane, și în urmă i să
încredințeze delicata misiune de
șef al Stat majorului general. Con-
sultat-i, d-le Brătienă, pe oficerii cei
mai distinși ai armatei noastre, ca
să știți ce cred ei și despre această
dispozițiune?— Vă întrebăm pe do-
mnia-voastră și depe aceasta, căci
Domnitorul este Constituțional!!!

AMBULANȚA D-NEI ALINA FLORESCU

Dacă a fost ceva îmbucurător pen-
tru cei cari primesc cu oare-care
scepticism simțimentul de patrie în
România a fost avântul cu care toți
Românii au răspuns la nevoile țerei.
Lăsând toți la o parte ori-ce ose-

bire de partid sau legături perso-
nale, s'au întrecut și se întrec încă
ași da obolul pentru a ușura relele
care apasă această mamă atât de
încercată.

Doamna Alina Florescu (născută
princesă Stirbeiu) a fost tot-d'una
între cele d'Inteiu dame cari s'au
grăbit a răspunde acolo unde le
chiama un simțiment generos, o idee
mare sau frumoasă.

Zilele trecute a fost defilarea tru-
pelor din capitală. Cu acea ocazie
a defilat și ambulanțele serviciului
sanitar. Una din acele ambulanțe,
mai cu seamă, a înduiogăt pe pu-
blic. Era ambulanța făcută cu miile
de franci dăruți de doamna Florescu
armatei pentru acest scop.

Am văzut până acum în Monitorul
oficial publicate coloane întregi de
numele celor cari s'au întrecut în
ajutorarea strămtoratului guvern.
Nici un cuvânt însă despre darul
Doamnei Florescu.

Cum! când cei mai aleși fi ai
nației înăbușesc ori-ce resentiment
contra persecutorilor țării, numai
guvernul nu uită că el este espre-
sia unei coterii?

Apoi dacă este așa, fie convins
guvernul că ura și persecuția lui,
departe d'a atinge sau jigni, onoră
și consolă pe acela contra căruia
sunt îndreptate. Mărturisim însă
în toată sinceritatea, că nu ne a-
șteptam să vedem spiritul de cote-
rie amestecându-l puternic zilei pă-
nă și în lacrimile și durerile Româ-
niei!

DIN AFARA.

Engltera și-a publicat proclama-
țiunea de neutralitate; în aceeași
vreme însă partidul liberal respinge
propunerea de rezoluțiune a lui Glad-
stone și în parlament se îndreaptă
cele mai aspre atacuri contra Rusiei.

„Pester Lloyd” primește de la co-
respondentul său din Berlin, știrea
că cooperatiunea între Austro-Ung-
aria și Ungaria ar fi un lucru ho-
tărât. Relativ la aceasta, ziarul peș-
tan face următoarele observațiuni:

„O cooperare a Austro-Ungariei
cu Rusia în cesiunea orientului e
un lucru de-a-dreptul peste putință,
și o imposibilitate. Comitele Andrassy
nici nu a putea, nici nu va voi.
Fără de comitele Andrassy în tim-
pul de acum nici nu se poate apoi

PARTEA LITERARĂ.

ST. GEORGIE

Încetează zăgăzuit cu degetul.

Ce proastă petrecere! — Oțitiri, ce se
luptă un noroiul, bombe, ce se desecară
de dragul zgometului, certuri, ocași, sudămi,
miserie politică! Apoi plătește chirie, dacă
țina mai rămas un fir de pară, părăsesc-te
locașul, te mută în altul, sparge oglinzi,
te coartă și te necăjește, căci, e St. Ghe-
orghe!

Da! proastă petrecere!

Dar, — lădat să fie numele Domnului! —
nu e tot așa.

La țară, la sat ziua e mare, o zi de ve-
selă sârbătoare.
Încă în după amiază-zia ajunului fetele,
făcăii și copiii se în țarină ori se duc la
pădure și se întorc acasă încărcăți cu e-
deră și cu crengi de rug. „Din ederă se
împietesc cunune verzi, eard crengile de
rug, se pun în cruce pe la porțile, pe
la ferestri, pe de asupra ușilor și cu
deosebire pe la grajdul, în care se adăp-
tesc caii și vitele. Așa e bine;” alt-fel
intră elele și strigete, fură laptele de la
vacă, fură somnul copiilor, vialul fetelor și
norocul făcăilor.

Acolo, unde intrarea e închisă prin rugii
închimpanți, nici ele nici strigi nu intră,
pentru că văd semnul, peste care nu au

putere de a trece și vacile dau lapte, copii
dorm duși, fetele se perd în visuri plă-
cute, eard făcăii rămân harnici și noro-
coși. Ast-fel toate casele, toate curțile se
încarcă de podoaba primăverii.

În amurgul serii copii, fete și făcăii um-
blă pândiș prin curte. Fie-care își ține
mâna la spate și cantă să „apuce golul,
celui-alt, căci acum e vremea urziceii. . .
Și eard-l c'o apucă! — Stănuț atinge cu ur-
zică brațul deavil al Mărușchei. Mărușca
țipă speriată apoi se întoarce și îl atinge
cu urzica peste gât. . . Apoi goană — apoi
hohote — apoi țipete — giur-îngurial cur-
ții — afară la uliță — de alungul uliței, pe
la fini, pe la vecini, și prin casă și pa-
fară, — mic și mare, satul întreg se pune
în goană, căci acum se începe primăvara,
vremea de lucru și cel mai sprinten e cel
mai vrednic.

Obosiți, în sfârșit, cu toții se apropie
de adăpost. Fiește care se lăudă că a ni-
merit pe cutare și pe cutare de atâte și
de atâte ori și că înasf nu a fost nimerit
de cât în urma cutărei ori cutărei întem-
plări neprevăzute, chiar numai de atâte și
atâte ori. Spune apoi pe cine a nimerit și
la nimerit în anul trecut și în anul mai
nainte de cel trecut; tatăl și mama își
apun din tinerete; banul și bunica ascultă
și îi chiamă pe toți la din vreme odihnă,
căci mâne, pe când ziua se desvâluie din
uoapte, cel mai harnic și cea mai harnică
fură smântâna de pe isvorul din crâng.

Vestea luminei abia se ivește la răsărit
când fetele în gătașă sârbătorească care
mai de care grăbesc cu ulcioarele cură-
țele la isvorul cu apa cea bună. — La is-
vor se întelnesc, schimbă vorbe, își fac
de lucru și stăd neastimpărate. Ar pleca, dar
nu le duce gândul, ar mai sta, dar nu li
se cuvine.

Aide soru! — zice una, — căci ne apucă
făcăii și ne stropesc cu apă din isvor.

Aide soru! — zice alta.

Aide soru! — zice a treia.

Aide soru! — zice toate, dar nici una nu
pleacă.

Făcăii ascunși prin crângul de d'impre-
giur de odată năvălesc asupra lor. Fetele
țipă speriate, nimerite și desmierdate și ca
o centă de prepelețe fug care în cotro;
dar sprintenii sunt voinici și înși la pas. . .
Unul câte una; — ia ulciorul și vară din el
în fața rumenii, căci așa e bine, așa este
obiceial, așa se improaspătă sângele și ca
pe un prisnel învârtește trupul.

Dar seurtă o petrecere, căci cu toții au
de lucru: fetele grăbesc la rândniala casei,
eard făcăii dau pas, ca să aducă vitele de
la pășune.

Simina, pe cât de harnică și de sprinte-
nă în mijlocul gospodăriei, pe atât de
nepuțină și de neindemânică în față cu
făcăii, rămâne cea din urmă. Ea stă su-
părată, cuprinsă de spaimă și nehotărâtă
în cale, pe lângă isvor. Obrăzii calzi, pē-
rul lucin, salba sclipitoare și mânele în-
crețite îi sunt pline de stropi rotunji, eard

ulciorul resturnat zace deșert la picioarele
ei. Ar plânge, ar ride, ar pleca și ar mai
sta.

Toader stă turburat lângă dēnsa. El își
scutură pletele.

Auzi, Simina, — grăiește el, — nu te su-
păra, — așa-i obiceial. — N'au voit, — rēu n'am
voit.

Apoi îi pune stēnga pe umăr, eard cu
māneca de la dreapta îi șterge stropii de
pe față, de pe pē și de pe salbă.

Vezi, așa! — urmează el, — Să vede că ești
o copilă! — Uită! — mă duc să 'ți umplu ul-
ciorul. — Si îl ia, se duce la isvor, îl um-
ple și se întoarce cu el la Simina, ce stă
dăcoasă la locul de mai înainte.

Ea primește ulciorul, își netezește vest-
mintul și e gata să plece.

Vezi așa! — îi zice Toader! — Dar astăzi
vii la joc?

Simina redică ochii, îi privește în față
și mișcă din buze, dar grai nu scoate.

Com ai zis?

Nu știu! — grăiește mai tare. — Dacă m'a
lăsa mama.

Grăind aceasta, pleacă și se duce cu o-
chii în pământ. Peste puțin însă față i se
înseninează. Eard-și suride în veselie copilă-
rească și fricoasă își întoarce privirea în-
dărăt și speriată merge mai departe, când
vede pe Toader privind de pe colbul în
urma ei.

Oare pentru ce tocmai pe mine m'a stropit
cu apă din isvor? — se întreabă ea.
— Și cum m'a gterat cu māneca și cum

mi-a umplut ulciorul și cum a zis se viu
la joc.

Ea grăbește, grăbește acasă, iară intrând
în curte, întimplin pe muma-să cu cuvī-
tele: Mamă! nu venit făcăii și ne-au stropit
cu apă din isvor. Uită! ce-a făcut Toader
cu mine! Toader al Martei lui Boboc.

Ce zice chiar așa! — Sermana de tine!
— grăiește muma zimbiud, apoi îi nete-
rește pērul, îi ia din mână ulciorul și îl
serută fruntea! — Așa sunt făcăii, —
sunt sireți!

Tatăl, stăpânul casei, șade la o parte
pe un poloboc așezat cu fundul în sus.
Pe cap nu are nimic; pe trup nu își are
decât cămașa albă; cum șade, se răzămă
țind palmele pe genuchi. Înainte îl stăd
trei oameni: un făcău sdravnu, un bă-
țan și un om mai în viretă; unul slugă,
altul porcari, iară al treilea cioban. Astăzi
se încheie un an și se începe altul, astăzi
se hotărăște simbria și să reînviețe învo-
iala cu stăpânul.

Când fata intră, tatăl își poartă privi-
rea la dēnsa și aculță cuvītele ei. — Da!
— își zice el printre buze, — Boboc este
„om din oameni” și se terguiește mai de-
parte.

Se hotărăsc datorile; stăpânul își spune
slăbiciunile, părți bune și părți rele; se
atatornicește simbria, — atâtea banți ată-
teza opinel, atâtea rânduri de cămeși, so-
manul obicinuit, cojocal pentru vremea de
iarnă. În sfârșit stăpânul se ridică încet
și cumpătat, mișcă din ochi, mișcă din cap

face o politică orientală în Austro-Ungaria, și acela care ar promite Rusiei ceva peste capul comitetului Andrassy, acela nu va putea să își împlinească promisiunea.

„Deutsche-Zeitung“ zice însă, că maghiarii vor trebui să se împacă cu o mulțime de imposibilități.

Polit. Cosp.* comunică programul de acțiune al comitetului slav din Moscova. „D. Z.“ comunică din acest program următoarele:

„Bulgaria împreună cu vilaietul Adrianopol va fi un stat autonom sub suzeranitatea Sultanelului și protecțiunea Țarului. — Bosnia și Herțegovina se vor constitui în țări autonome, ca și insula Samos. — Serbia se va mări prin vechia Serbie și Protșina. — Muntenegru primește o parte din Herțegovina și Albania până la Podgorița, precum și portul Spița. — Gurile Dunării cu Ismailul, Reni, Chilia, Leova și Cubei se vor reincorpora în imperiu. — Armenii vor forma un principat sub protectoratul Rusiei.

Acum se formează în Rusia o armată de la Nord, care va consista din 240,000 combatanți.

După știrile ce i se comunică ziarelor din Viena din Constantinopol. Abdul Cherim Pașa e hotărât a renunța la orice operațiune pe malul stâng al Dunării.

„Post“ comunică din Paris știrea, că Decazes va declara în Cameră, că Guvernul cât mai curând va publica o proclamație de neutralitate asemenea celei englezești.

Cetim în „D. Ztg.“

Viena, 1 Mai.

Ni se comunică din cercurile diplomatice, că ministerul nostru de externe nu a luat cunoștință despre încheierea convențiunii ruso-românești de cât de-o dată cu ziarul de aici. Prin aceasta de la sine rezultă respunsul la întrebarea ziarelor, pentru ce guvernul nostru, ca signatar al tratatului de la Paris, nu a protestat contra încheierii acestei convențiuni. De asemenea relativ la moratoriul ministerului nostru are informații deosebite de acelea, pe care le comunică biroul de corespondență.

SENATUL

Sedința de Viner 22 Aprilie 1877.

Președinția d-lui vice-președinte d. Brătianu.

După aprobarea sumarului procesului verbal, d. ministru Justiției depune legea pentru suspendarea prescripțiilor și a termenelor unor acte judecătorești, și roagă Senatul a o lua de urgență în discuție.

După propunerea d-lui Orăscu, Senatul suspendă ședința pentru a studia acest proiect de lege.

La redeschiderea d. Cămărășescu citește raportul asupra acestei legi, care se adoptă

fără discuțiune cu unanimitate de 24 voturi.

D. Șeicaru citește raportul asupra proiectului de lege pentru regularea prin computuri a plății de 900,000 lei din suma de mai multe milioane ce ne datorează guvernul rus pentru monastirile închinatelor din Basarabia.

D. Orăscu întreabă dacă această sumă de 900,000 lei este numai dobânda banilor ce ni se datorează de Rusia, sau este chiar o parte din capital.

D. Raportor, răspunde că și d-sa a făcut această întrebare guvernului, care a declarat că nu are nici o cunoștință în privința aceasta.

D. ministru Instrucțiunii. Răspunde, că această sumă se plătește ca un acmpto din datoria totală.

După luarea în considerațiune se citește art. 1 și se primesce.

Se dă citire art. 2.

D. Sturza. Ați voi să ni se explice de către guvern care este suma totală ce ni se datorează și dacă s'a luat vre o măsură pentru plata regulată a acestei datorii.

D. min. justiției răspunde că nu are nici o cunoștință. Tot ce poate spune este, că dacă vom vota încasarea acestei sume nu se prejudiciiază intru nimic încasarea restului, și prin urmare Senatul poate vota legea fără nici o jenă.

D. Sturza: Lămuririle nu sunt nici de cum satisfăcătoare. Din parte-mi declar că voi vota contra acestui proiect de lege pentru că nu voi să se creeze o sumă ce să plătească suma ce indemnitate de resbel.

Se pune la vot art. 2 și se primesce. Legea în total se adoptă cu majoritatea de 27 voturi contra a 2.

D. Cămărășescu citește raportul asupra propunerii d-lui M. Costachi de a se autoriza guvernul a face un proiect de lege pentru rechemarea Majorului Pilat în serviciul armatei.

Concluziunile raportului sunt pentru adoptarea propunerii.

D. Orăscu. Mi pare rău să avem o asemenea propunere înaintea noastră. Eu cred că nu este bine a se forma proiecte de legi pentru persoane. Această propunere este o impietare sau mai bine o călcare a Constituțiunii. Constituțiunea prevede separarea puterilor statului. Ori, când puterea judecătorească prin instanța sa supremă a condamnat pe majorul Pilat, nu înțeleg cum ar putea puterea legiuitoare să contrazică această sentință printr'o lege. Ar fi o confuziune de atribuțiuni cu totul oprită de Constituțiune. Nu crez dară că d. Bosiann la care d. M. Costachi s'a referit, să fi cunoscut în fond chestiunea, pentru ca să aprobe această procedură. Tot ce s'ar putea face ar fi ca să confecționăm un proiect de lege prin care să se reabiliteze toți militarii din categoria domnului Pilat.

D. Carpp. Mai înainte de toate ni se pare că este o necompetință. Cred că această propunere trebuia să vie de la guvern în formă de proiect de lege. Apoi mai este și o violare a Constituțiunii. Cu această procedură, în adevăr s'ar putea întâmpla, ca într'un proces civil, cineva să preză a. exemplu o moșie și în urmă să vină Corpurile legiuitoare și să i-o dea îndărăt printr'o lege.

Mai se calcă însă și un alt principiu mare. Se calcă disciplina. Este învederat d-lor, că d. Major Pilat a călcat legea și

incă a violat această lege cu știința sa. Aceasta ar fi o înfrângere la disciplina militară, și d-v. știți ce e nedisciplină și câte nenorociri aduce cu dăusa.

D. M. Costachi. D. Carp a zis că propunerea mea n'ar fi francă și că am voit să scap pe guvern de responsabilitatea ei. Eu am propus pentru că eram ministru în 1870 și atunci s'a judecat cauza d-lui Pilat și a fost condamnat. N'am voit să ating nici disciplina militară nici autoritatea lucrului judecat.

Am spus dar prin propunere că nu este vorba aci de un delict care să atingă onoarea militară. M'am întrebat însă dacă legislațiunea militară nu prevede vre'o dispozițiune în această privință. Eu am pus chestiunea pe următorul tărâm.

D. Pilat este cu totul ăters din controulle armatei; prin urmare eu nu judec autoritatea lucrului judecat. Il consider dar pe d. Pilat numai ca pe un român care a servit într'o armată străină. Am cercetat dacă nu asemenea român ar putea fi primit în armata română, și după convincțiunea mea eu cred că poate. Acum Senatul poate să modifice legea care s'ar prezenta de guvern și să o redacteze în sensul cum cere d. Orăscu, ca să se generalizeze această măsură pentru toți ofițierii de categoria d-lui Pilat. Rog dară să se lua în considerațiune propunerea.

D. Haralamb. Am luat cuvântul pentru a susține pe d. Pilat chiar în contra cuvintelor d-lui M. Costachi. D-sa a zis că d. Pilat ar fi făcut această infracțiune la lege din ușurință. Nu d-lor, d. Pilat a făcut aceasta din sentimentul inimei sale. După equitate dară, și după simpatiele în-căruia ar fi sensibil. Legea disciplinei însă trebuie respectată, și ar fi a o nesocoti dacă am vota această propunere.

D. Carp. D. M. Costachi ne-a spus că motivul care l'a făcut să vină cu această propunere, este pentru că d-sa era ministru când a fost condamnat D. Pilat. Poate că d-sa vocea să șteargă tot trecutul d-seale. Așa, pe d. Candiano l'a arestat și în urmă a iscălit alătura cu dânsul programa de la Mazar-Pașa; pe d. Pilat l'a condamnat și astăzi vocea să l' reabiliteze. Și eu am fost ministru în acea epocă și coleg al d-sale, dar nu vocea a'mi renega faptele. D-lor, fac apel la autoritatea tuturor jurisperșilor dacă printr'o asemenea propunere nu se atacă autoritatea lucrului judecat. Să nu ni se vorbească de equitate căci atunci am merge prea departe. Declar dară că voi vota contra acestei propunerii.

D. M. Costachi. Nu voi răspunde d-lui Carp la suvenirile de la 1870, voi face aceasta cu altă ocaziune. Vocea să zic numai că tocmai d. Carp ar trebui să susțină această propunere pentru a nu se crede că o combate fiind că n'a reușit a pacifica Europa la 1870 (ilaritate.)

Propunerea se pune la vot și se primesce. Sedința este ridicată la orele 5 și jumătate p. m.

CAMERA

Sedința de Vineri 22 Aprilie.

Sedința se deschide la orele 1 fără un sfert sub președinția d-lui d. Tiriachiu, fiind preșeșiți 87 dd. deputați.

Se îndeplinesc formalitățile ordinare. D. vice-președinte citește răspunsul Mă-

rii sale Domnitorului la adresa Camerei. D. min. cultelor prezintă un proiect de lege în privința biului de indemnitate, pentru care Senatul, cu drept cuvânt, cere o lege specială.

Voci: să se voteze astăzi!

D. P. Ghica întreabă pe guvern, dacă este adevărat, că comandantul rus a numit un director general pentru poște și telegrafe în România.

Voci: Ah, a, cum se poate!

D. P. Ghica: Se poate prea bine, căci în 1854 muscalii au venit tot ca amici și ne-au împus polițai, etc. după placul lor. D. min. cultelor răspunde, că nu e exact ceea ce susține d. P. Ghica și mai cu seamă să aprecieze Camera, dacă sunt la locul lor asemenea interpelări.

Apoi face o rectificare, în privința celor afirmate de d-sa cu ocaziunea unei interpelări, ca ofițerii să primească miza anticipativamente în timpul Campaniei, ca să-și poată procura cele necesare, -- și când d-sa a răspuns, că în cifra votată de 1088000 lei, se coprind și o sumă pentru acel scop, ceea ce nu e exact, după cum s'a informat dela d. min. de Resbel, și prin urmare chestiunea rămâne deschisă.

D. Dimancea: Atunci îmi măntiun interpelarea.

D. Mărzescu propune, ca adunarea să treacă în secțiuni, spre a studia legile urgente, și apoi a le vota imediat.

D. vice-președinte: Tocmai aceasta aveam de gând să propun on. Adunări!

Camera trece în secțiuni la 1 și un sf. p. m.

Redeschizându-se ședința la orele 2 și trei sf. se procede la alegerea a 3 membri încă, pentru cercetarea alegerii dela Bolgrad.

Apoi, D. P. Ghica raportor, citește raportul și proiectul de lege în privința biului de indemnitate cerut de guvern pentru cele trei derogățiuni de la lege.

Proiectul se ia în considerație fără discuțiune. Articolele se adoptă fără discuțiune și punându-se la vot proiectul în total, se admite cu 69 voturi pentru, 2 contra, 1 abținere.

(Zgomot produs prin dialoguri). D. vice-președinte: Vă rog tăcere! (Zgomotul continuă).

D. vice-președinte: Voiți a asculta raportul ori nu? Dacă voiți, apoi bine-voiți a face liniște!

D. P. Ghica dă lectură raportului și proiectului de lege relativ la modificarea legii guardiei orăgenesci.

D. Ferechide întreabă, care este sensul aliniatelor măntiunute din legea dela 1874, căci nici în secțiuni n'a putut deslega această enigmă, neaplicată în proiect.

D. min. de Resbel răspunde, că alin. respectiv privește etatea, care rămâne aceeași.

D. Cantili: Este bine să se menționeze în lege.

După oare-cari observațiuni, proiectul se ia în considerare și se votează fără discuțiune.

D. raportor Misail citește raportul și proiectul de lege relativ la autorizarea guvernului de a institui comisiuni și agenți atât în privința surverveșterii recheșițiilor pentru armata română, cât și a trebunțelor trupelor ruse, conform convențiunii. Proiectul se ia în considerație fără discuțiune.

Art. I se votează fără discuțiune. La art. II D. Lupășcu propune un amendament ca să se institue o comisiune și pentru Moldova la Iași, iar nu numai în București și Craiova.

(Zgomot mare produs prin divergența de opinii, propunând uni Românul, alții Iașii ca reședință a comisiunii.)

D. Mărzescu: N'anzim nimic!

D. ministru al lucrărilor publice declară, că guvernul lasă la aprecierea Camerei, câte comisiuni să fie, crede însă că pentru a treia comisiune Românul este mai în centru.

D. Mărzescu propune a se lăsa la facultatea guvernului, să decidă unde să fie reședința comisiunii, după împrejurări și trebunțe.

Se admite. La art. III D. P. Ghica observă, că suma de 500,000 lei este prea esorbitantă în starea de penurie în care se află țara, și apoi comisiunile vor servi și în interesul Rușilor.

D. Mărzescu zice, că Românii, deorice partid ar fi, nu așteaptă remunerări de la streini.

D. P. Ghica: Ce te ai supărat?

D. Mărzescu: Sunt poate din categoria la care ai făcut aluziune! Rog a se vota cifra cerută de guvern!

D. min. lucrărilor publice, află de asemenea că cifra e mare, dar și cheltuielile s'au mărit, mulțindu-se personalul cu a treia comisiune și apoi guvernul își va da socotela de toate cheltuielile.

Discuțiunea se inchide. Proiectul se votează fără alte discuțiuni.

D. L. Sterea citește raportul și proiectul de lege în privința mobilizării milițiilor, care se votează de asemenea fără nici o discuțiune.

D. v. Președinte consultă Adunarea, dacă mâne va fi ședință sau nu.

Voci: luni!

Alte voci: Ba mâne.

Punându-se la vot, Camera decide a se ținea ședință mâne.

Sedința se ridică la orele 5 seara.

Sedința de Sâmbătă 23 Aprilie.

În ședința de astăzi, s'a votat proiectele de legi pentru următoarele credite extraordinare: 2000 lei pentru plata poștilor de atașat al agenției române la Viena, până la finele anului; 60,000 lei pentru instituirea a 35 funcționari noii telegraf-poștali; 10,000 lei pentru cumpărare de aparate telegrafice pentru campanie; 4125 lei pentru completa licidare a inginerului Allard conform contractului.

D. ministru al cultelor a declarat, că guvernul, având în vedere mai ales petițiile mai multor comercianți, retrage proiectul de lege pentru „moratorium“.

Adunarea a primit comunicarea cu apleasa. Sedința viitoare pe Luni.

SCIRILE ZILEI

După retragerea monitoarelor turcesci în dosul insulei Ghecet, la Brăila, o trupă de Casaci s'a dus în bărci la insulă unde au apucat arme și un tun lăsat de Turci acolo. Dar pe când Casacii se întorceau spre țermul nostru, Monitoarele turcesci au început iar focurile asupra lor.

O corespondență particulară spune că la Șumla a izbucnit o epidemie violentă, tifusul, care nimicesce armata concentrată acolo.

O altă corespondență spune că un mare număr de comercianți turci din Ruseiuc au cerut lui Abdul Cherim Pașii permisia d'a trece în România, căci, în urma plecării populației creștine, ei nu mai au nici un mijloc de existență.

Fortificarea Vidinului despre uscat, care până acum fusese neglijată, se urmează cu activitate. Turcii încep a se teme că cetățile lor vor fi atacate despre uscat de Ruși.

Cuartirul general al armatei rusești se va stabili la Ploiești. S'a și închiriat și mobilat casa d-lui Cantili pentru marele duce Nicolae.

D. colonel Rosnovanu este numit comandant al unei brigade de cavalerie; d. colonel Slăniceanu, șef al statului-major.

D. Manolache Costache a propus Senatului d'a invita pe ministrul de război să ceară Domnitorului autorizarea d'a cere, prin Camere, reîntrarea în armată a majorului Pilat.

Ori-unde calcă Turcii pământul nostru, preșința lor se însemnează prin omoruri și prăzi de cereale și vite. Ast-fel la Zimnicea, Călarăși, Gura Ialomiței și alte locuri.

Bombardarea Orașului Reni de către un monitor turcesc a ținut erii de dimineața până la patru ore după amiez. A ruinat mai multe case. Nu scim încă numărul adevărat al victimelor.

Ni se spune că sunt vr'o șapte răniți și doi uciși.

Bombardarea Oiteniței. Ceea ce a dat naștere zgomotului și se bombardarea acest oraș este faptul că două monitoare turcesci, apropiindu-se de țerm și observând, că nu este ostire, s'au retras, descărând un tun orb.

Aceasta i tot ce s-a întâmplat până acum, orele 11 dimineața.

PENTRU OM. DOMNI OFICERI

Am avut ocazia de a vedea în magasia d-lor Ph. Haas & fi mobilă cea nouă construită care servește atât ca pat, cât și ca fotoliu și scaun, și nu putem decât a-o recomanda ca îndeplinindu-și cu totul scopul său. Prin manipulațiunea cea mai simplă se pot construi mobile mai sus enumerate, și fiecare servește întocmai scopul ce are de împlinit.

Mobilă cea nouă este ușoară, elegantă, estină și foarte practică, nu coprind mult loc și se poate foarte bine întrebuința ca pat, pentru voaia, pentru salon și grădina și mai cu seamă în lagăr.

Mai observăm, că această mobilă este construcțiunea decorativului „H. Honich“, și că se vinde numai în magasia d-lor Ph. Haas & fi, Calea Mogosoi, Grand Hotel du Boulevard.

și grăiește: „Auzi, nevastă! — adă-necăte-va picături de rachiu!“

Stăpâna casei numai de cât se arată cu șipșoral și cu păhărelul puse din vreme îndemână, își netezește cătrînța, își unge bazele și poartă de bine pe cei de față.

Acum se umple paharul, se închină în sănătate și noroc; stăpânul și stăpâna dau mâna cu noii casnici ori cu vechii oameni ai casei, eară copii stau în dosul lor și au parte ca privitori la această sărbătoare.

Se închină și iarăși se închină. Să dea bunul Dumnezeu bine la casă și bine la masă, rod în câmp și rod în deal, noroc și sănătate, să dea bucuria copiilor și veselie bătrânețelor.

De o dată resunetul clopotelor strebate prin vale.

Urmează o altă parte a zilei.

Mic și mare se îmbracă de serbătoare și peste puțin ulițele pornește în pas cumpătat spre sfânta biserică. Astăzi e slujbă mare. Preotul îmbracă cele mai alese feloane; gupă bielei îmbrăcături în stihare cunute poartă ripidele și așezându-se în fața altarului; toți cărturarii satului se adună să judece lumea, iară bărbății ea la câmp, la stână. Astăzi se întorcă mieii și oile se bagă în lapte.

Isăilă, ciobanul, dă de lucru la trei ciobănei. E mare turmă și bine hrănită. Cinci

sute și atâtea de oi. de la atâți și atâți stăpâni sunt la un loc. Pe când însă stăpânii se adună, mieii sunt desfrunți de lăptare, sterpele și berbecii sunt aleși la o parte, și oile de mlaș sau virate în stână. Dulzii pânzeși stau împrejur culcați pe labe și cântând cu ochii porunca stăpânului lor.

După ce oamenii s'au adunat, ciobanul ia legătura de răboșuri și își ține de pe acest catastaf al său care câte și de ce fel are. El emonogte totăi onea de pe pâr, de pe nmblet, de pe muget, de pe nărav și unul singur dintre stăpâni nu se plânge, căci știe că Isăilă nu greșește.

Acum începe a se mulge. Stan are numai cinci oi lăptare: el începe. Le mulge pe toate cinci și scoate jumătate de oca. Acesta e un „lapte“. Altul are douăsprezece oi și scoate o întregă oca. El are doi „lapți“. Eurăși altul are doi, doi și jumătate, trei, ba Petrea Ciocan chiar zece la un loc. Și apoi acela, care are un lapte, mulge odată toate oile, care are doi lapți, le mulge de două ori, iară Petrea Ciocan zece zile e stăpân pe întreaga turmă.

Oamenii glumește, rid, se neckjere noii pe alții. Estă color anul slab și grăbit la micșare, e om bogat, dar sărăcit: el mulge, în cât ar scoate sânge din uger. Toți rid, dar lui nu îi pasă, căci voiește să scoată cu un lapte mai mult.

Altul bine hrănit, vesel și cumpătat își împlinește lapții, apoi mulge mai departe și toarnă în laptele nemplinit al finului său. — Iarăși rid oamenii; dar lui nu îi pasă, căci voiește să arate, că „are de unde“. — Petrea Ciocan e cel din urmă. El stă zimbând cu mânele înclătate pe burții. Ii plac glumele oamenilor, îi place veselia, ar dori ca tot ziua de St. George să fie.

Isăilă! grăiește el — mulge tu, că-l eu nu mă pot apleca! — Habaha! Și ride, în cât îl trec lacrimile de gluma pe care a făcut-o.

Isăilă mulge, înseamnă lapții pe răboșuri și când ziua se învâluie din noapte, cu toții se întorc acasă.

Eură noi! — Citim actele relative la darea în judecată a foșilor ministri, buletinele de resbel, somațiunile proprietarilor de case, și ne cântărim pcentele negre sub salcia verde. — Proastă petrecere!

Da! sarbădă e viața, sarbădă pentru cei cu inima desepărtă și cu capul sec!

Tanda.